

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9988

гр. София, 14.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в закрито заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

като разгледа дело номер **12332** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 60 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане от 03.12.2021г. на Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.Н, ет.3, ап.59, чрез адв. К. Ч., за спиране изпълнението на Заповед № 3377/27.11.2021г., издадена от И. Н. на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т.1,б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Административен съд София - град, III отделение, 46 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл.149, ал.5 от АПК и подадено от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт.

По същество:

Разгледано по същество е неоснователно.

По силата на чл. 171, т.1, б. б от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични

вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Съгласно чл. 172 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, т. 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез визираните в нормата способи, като изрично законодателят е посочил, че в случаите по чл.171, т.1, буква "б" налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез: отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1 ЗДвП.

Обжалването на заповедите по ал.1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Решението на административния съд не подлежи на обжалване. Изрично по силата на алинея 6 на чл.172 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на заповедта да не е допуснато с разпореждане на издалия го орган по чл.60, ал.1 АПК, а следва от специална законова разпоредба – чл.172, ал.6 от ЗДвП, искането за спиране има годин предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, което от своя страна обуславя и легитимацията на лицето по чл.166, ал.4 АПК да претендира спиране на незабавното й изпълнение.

Предпоставките за спиране са визираны в чл.166 от АПК и касаят няколко хипотези. По принцип, оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл.166, ал.4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК - подадено едновременно с жалбата.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като

прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е, който нормативно презюмира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл.171 от ЗДВП по силата на изрична законова разпоредба- чл.172, ал.6 са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснатото предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл.60, ал.1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита.

В конкретния случай, допуснатото предварително изпълнение на заповедта е по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение. Специалният ЗДВП не урежда хипотезите и предпоставките, при които съдът може да спре допуснатото предварително изпълнение по силата на закона на Заповеди за налагане на ПАМ, то приложение намират разпоредбите на чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК. В тежест на оспорващия, който иска спиране, е да установи предпоставките, визирани в чл.166 от АПК, като докаже, че незабавното изпълнение на заповедта би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ не са подкрепени с достатъчно писмени доказателства, поради което не водят до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗНПАМ. Отделно от това личния интерес на оспорващия, обоснован, чрез приложените доказателства за здравословното състояние на неговите близки, е непротипово противопоставим на обществения такъв, свързан със здравето и сигурността гражданите при движението им по пътищата. Твърденията в жалбата касаят незаконосъобразността на заповедта, но същите са неотнормирани към релевантните по чл.166, ал.2 АПК, във връзка с чл. 60 от АПК. В случая временното отнемането на свидетелството за управление на МПС е постановено като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДВП, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане с правно основание чл. 166, ал. 4 от АПК на Б. А. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], вх.Н, ет.3, ап.59, чрез адв. К. Ч., за спиране изпълнението на Заповед № 3377/27.11.2021г., издадена от И. Н. на длъжност мл. автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на основание чл. 171, т.1,б. „б“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ